

La ley de Teherán

Títol original: *Metri Shesh Va Nim (Just 6.5)* **Direcció i guió:** Saeed Roostaei
País: Iran **Durada:** 134 min **Any:** 2019 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Navid Mohammadzadeh, Peyman Moaadi, Parinaz Izadyar, Farhad Aslani, Houman Kiai, Maziar Seyedi, Ali Bagheri, Marjan Ghamari, Yusef Khosravi **Música:** Peyman Yazdanian **Fotografia:** Houman Behmanesh **Distribuïdora:** La Aventura Cine **Estrena a Espanya:** 24/06/2022
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

A Iran, la condemna per possessió de drogues és la mateixa tant si en portes 30 g com 50 kg: pena de mort. En aquestes condicions, els narcotraficants no tenen objeccions a anar amb tot i la venda de crac s'ha disparat. Com a resultat: 6,5 milions de persones estan enganxades a la substància. Després de diversos anys de seguir la pista al narcotraficant Nasser K., Samad, un expeditiu policia, aconseguix per fi caçar-lo. Tot i que creia que el cas estava tancat, l'enfrontament amb el cervell de la xarxa pren un tomb completament inesperat. (Sensacine)

CRÍTICA

Al cap de poc de començar *La ley de Teherán*, el policia encarnat per **Payman Maadi (Nader y Simin)** amenaça una confident amb arrestar-la per haver tingut sexe: segons la llei iraniana, això la condemnaria a ser assotada en públic (per a les adúlteres, és la mort per lapidació). Així mateix, la primera meitat del film ens mostra que el susdit oficial aprofita els avantatges d'un règim on les garanties processals queden a la discreció d'una autoritat amb carta blanca per repartir trompades i amenaçar amb el patíbul.

Aleshores, **el punt de vista canvia, i ens veiem acompanyant un narcotraficant sorprenentment simpàtic** (malgrat el seu vil comerç) atrapat en un sistema penitenciari on les condicions infrahumanes i la tortura són el pa de cada dia.

Més enllà del biaix propi d'un espectador occidental, **aquest thriller funciona a l'hora de fer-nos sentir incòmodes**. I també a l'hora de mantenir-nos en suspens: a **Saeed Roustayi** té facilitat tant per presentar dilemes com per manejar el suspens, en part mitjançant el llibret i en part a través d'una posada en escena que genera escenes tan memorables com la batuda al barri de barraques i el posterior registre multitudinari. Així, *La ley de Teherán* suposa una estupenda presa de contacte amb el cinema de gènere fet en un país que hem après a associar amb el drama solemne, metafísic i de festival.

Yago García - 20minutos.es/cinemanía